

Dar kapı, Akif Emre ve gizlenen ağıt

Abdülbaki Değer

1 Haziran 2017

<http://www.milatgazetesi.com/dar-kapi-akif-emre-ve-gizlenen-agit-makale-114871>

Antonio Grmasci'nin tespitiyle “eskiye ait söylemin tıkanıdığı, ana ve geleceğe ilişkin söylemin henüz belirmediği” bir ara dönemdeyiz. Bu anlamıyla yeni bir “Fetret Devri” yaşadığımız rahatlıkla ileri sürülebilir. “Fetret Devri” ifadesini klasik anlamda siyasi iktidarın olmayışı olarak değil mevcudu ve müstakbeli hak ve adaletle taşıyacak bir düzenin olmayışı şeklinde alalım. O zaman hem siyasi iktidarın mevcudiyetinin gerekli ama yeterli olmayışını hem de siyasi iktidarın mevcudiyeti yerli yerine oturtulmadığında nasıl bir sorun alanına dönüştüğünü görme ihtimalimiz olur.

Biz sancılı bir tecrübenin tedrisatından geçmiş, ‘bilinci yaralı’ ‘yırtık bir ülke’nin mensuplarıyız. ‘Yaralı bilinç’ çarpıtmalara, abartmalara kolay yol verirken pek çok mühim vazife, sorumluluk, detay ‘yırtık ülke’nin yarığında görünmez kalıyor. Özellikle son yüzyılı tüm boyutlarıyla bir ‘kapatma’, ‘cendereye alınma’ halinde seyretmiş olunca sayısız mazeret, teskin edici gerekçe de sıralanıveriyor. Savunma mekanizmalarımızın olması iyidir. Bünyenin korunması, dengesinin bozulmaması için önemli hatta zaruridir. Ancak bu koruyucu düzenek aşırı kullanıldığında bertaraf etmek için çırpındığı tehditlerden çok daha tehditkâr bir hal alır, alabilir.

Bunları son birkaç gün içinde yaşadığımız bir iki hususu da örnek göstererek yana yakıla üstesinden gelmek için çırpındığımız dış tehditlerden daha tehdit edici iç sorunlarımıza karartma uygulayan, bir nevi kendine operasyon çeken durumumuza değinmek için dile getirdim. Çünkü düşmanı yenmekten daha mühim olan şey kendin olmak, olabilmektir. Kendin kalmak, kalabilmektir. Hatta denilebilir ki düşmanın varlığı da ancak kendi, kendisi olmak/kalmak şeklinde ele avuca gelecek bir şeyin varlığı ile mümkündür. O nedenle sancılı tarihimiz dikkatimizi dışarıya yönelterek var kaldığımızı ve böyle devam etmemiz gerektiğini biteviye hatırlatırken ve küresel-bölgesel ve ulusal her gelişme de bunu teyit edecek şekilde kullanılabilirken içe, içeriye dikkat çekmek/kesilmek zor ve sevimsiz geliyor, biliyorum. Ancak kendi olmak/kendi kalmak gibi bir derdimiz var ise bunun ertelenmez bir vazife, düşmanı kollamaktan daha mühim varoluşsal bir sorumluluk olduğu gerçeğini unutmadan yol almak durumundayız. Nihai kertede koruyup kollamamız, özen ve ihtimam göstermemiz gereken kendimiziz, yukarıda belirttiğim gibi düşmanın düşmanlığı da korunup kollanması, özen ve ihtimam gösterilmesi bir ‘kendimiz’in mevcudiyetiyle ilintilidir.

Şimdi projeksiyonu kendimize çevireceğimiz iki hadiseye gelelim. Bir tanesi merhum **Akif Emre**'nin vefatıyla ilgili. İkincisi de **Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Ensar Vakfı Genel Kurulu**'nda yaptığı konuşmayla ilgili. Spontane seçtiğim bu iki örnekten birincisi olan **Akif Emre**'nin vefatı üzerinden yaşadıklarımız bana **Heidegger'in 'sahici bir felsefe dersinde önemli olan doğrudan söylenen değil, anlatılanın içinde sessiz bırakıldır'** tespitini hatırlattı. Merhum **Emre**'nin ardından dile gelen olumlu, önemli her husus aynı zamanda camiada eksikliği-açığı hissedilen hususu dile getiriyordu. Merhum **Emre**'nin ziyadesiyle hak ettiği her takdirde dile gelen aynı zamanda **Emre** ile birlikte yitirilen bir değere ağıttı. Nitekim **Akif Emre**'nin ölümünü bu ölçüde çarpıcı-vurucu kılan da yitirilen şeylerin çokluğuna işaret ediyor oluşuydu. Dolayısıyla vefatına gerekçe yapıp üzüldüğümüz -ki üzüntümüzün samimiyetini ayrıca tartışmak lazım- ve duyarlılık göstermemiz gereken konular listelendiğinde kendi ahvalimizi görmüş **Büyük Peygamber**'in **"küçük cihaddan büyük cihada dönüyoruz"** uyarısını da anlamış olacağız.

İkinci örneğimiz ise iki-üç gün önce **Ensar Vakfı Genel Kurulu'nda Erdoğan**'ın yapmış olduğu konuşmadan. **Erdoğan**'ın herhangi bir yorumu gereksiz kılan konuşması zaten yeteri açıklıkta mesajı barındırıyor. Bu konuşmanın alt metni de dikkate alınacaksa haziruna ayna tutuluyor ve vaziyetlerinin iyi olmadığı söyleniyor. Konuşmanın açık mesajlarının yanı sıra STK'nın Genel Kurulu'nda dile geliyor oluşuna mı, konuşmayı coşkuyla alkışlayanların vaziyetine mi, dernek-vakıf-STK çalışmasını etkili-yetkili makamlarda olanların getirilip onlardan yol ve istikamet beklenilmesine mi dikkat çekelim? Konuşma başlı başına meselenin siyasi iktidar ile hal olunamayacağını, diğer iktidarın ise-sosyal ve kültürel- devlet destekli stratejilerle yapılamayacağını anlatıyor: **"Siyasi olarak iktidar olmak başka bir şeydir. Sosyal ve kültürel iktidar ise başka bir şeydir. 14 yıldır kesintisiz iktidarız ama sosyal ve kültürel iktidar konusunda hâlâ sıkıntılarımız var. ... Medyadan sinemaya, bilim teknolojiden hukuka kadar pek çok alanda hala en etkin yerlerde ülkesine ve milletine yabancı zihniyetteki kişilerin, ekiplerin, hiziplerin bulunduğunu biliyorum. Açıkça söylemek gerekirse bu durumdan da büyük üzüntü duyuyorum."** İlahi hakikatin parıltısını taşıyan şu serlevhayla bitirelim o zaman: **"dar kapıdan girmeye çabalayınız. Çünkü kişiyi yıkıma götüren kapı büyük ve yol geniştir. Bu kapıdan girenler çoktur. Yaşama götüren kapı ise dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar çok azdır."**